

Haskó Györgyike Bátyjával És Nagymamájával

A képen én vagyok, a bátyám és az apai nagymamám, apám testvére zugligeti házának kertjében. Augusztus 20-án a nyaralásból a szüleim hazahoztak minket a bátyámmal, hogy visszavárosiasodjunk, elhagyjuk azt a falusias hangnemet, mert fölszedtünk ezt-azt ugye, amit nem illett. Így két hétre Zugligetre, az apu testvéréhez és a nagymamához kerültünk. Nem szerettük ezt a nagymamámat, ezt a kicsi undok nénit, és nem nagyon szerettünk ott lenni, de ott kellett lenni, nem volt mese. Amikor visszaszoktunk a városi rendbe, akkor mentünk iskolába. Az apai nagymamám egy nagyon szigorú néni volt. Gabona-nagykereskedő volt a papája Pozsonyban. Nem is tudott tisztességesen magyarul. Ők nem voltak vallásosak, legalábbis a nagyanyám nem. Grätchen-frizurát viselt -- befonta a copfját, és a fonatot körbetekerte a fején --, apró mintás, fekete, hosszú ruhákban járt. 82 vagy 83 éves volt, amikor 1942-ben, mindjárt a háború elején kapott egy tüdőgyulladást, és amilyen szerencséje volt, elvitte. Nem kellett megélnie, ami utána jött. Ez a villa az apu nővérenek és férjének a tulajdona volt. A villához egy gyönyörű, ápoltságos kert tartozott. Végig, ahogy ment föl az ember az úton, gyönyörű rózsasor volt, és egy csomó gyümölcsfa volt a kertben.